Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen, som sammanträder med fem domare)

den 22 april 2026*

”Konkurrens – Konkurrensbegränsande samarbete – Missbruk av dominerande ställning – Marknaden för energidrycker – Inspektion förordnad av kommissionen – Artikel 20.4 i förordning (EG) nr 1/2003 – Inspektionen har fortsatt i kommissionens lokaler – Kommissionen ersätter ej en del av kostnaderna till följd av denna inspektion – Begreppet ’ytterligare kostnader som uppstått enbart på grund av en fortsatt inspektion i kommissionens lokaler’”

I mål T-682/24,

Red Bull GmbH, Fuschl am See (Österrike),

Red Bull Frankrike SASU, Paris (Frankrike),

Red Bull Nederland BV, Soesterberg (Nederländerna),

företrädda av advokaterna H. Wollmann, F. Urlesberger, J. Schindler, F. Dethmers och A. Visontai-Knor,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av T. Franchoo, M. Jakobs och I. Naglis, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen som sammanträder med fem domare)

sammansatt av ordföranden E. Buttigieg samt domarna J. Schwarcz, M. Kancheva (referent), E. Tichy-Fisslberger och F. Bestagno,

justitiesekreterare: handläggaren S. Jund,

efter den skriftliga delen av förfarandet

* Rättegångsspråk: tyska.

efter förhandlingen den 20 januari 2026,

följande

Dom

1 Sökandena, Red Bull GmbH och dess dotterbolag Red Bull France SASU och Red Bull Nederland BV har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 23 oktober 2024 (ärende AT.40819), genom vilket kommissionen delvis vägrade att ersätta de ytterligare kostnader som de anser sig ha haft till följd av den fortsatta inspektion som beslutats med stöd av artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 och 102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s. 1) i kommissionens lokaler i Bryssel (Belgien) (nedan kallat det angripna beslutet).

Bakgrund till tvisten

2 RED Bull France SASU och Red Bull Nederland BV är dotterbolag till Red Bull GmbH. Dessa tre bolag ingår i koncernen Red Bull (nedan kallad Red Bull) och bedriver sin verksamhet på marknaden för tillverkning av energidrycker som de saluför i Europeiska unionen och inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), bland annat under samma varumärke som denna koncern.

Den omtvistade inspektionen

3 Genom beslut av den 8 mars 2023 förordnade kommissionen, med stöd av artikel 20.4 i förordning nr 1/2003, om en inspektion som ägde rum mellan den 20 och den 24 mars 2023 i sökandenas lokaler i Fuschl am See (Österrike), Paris (Frankrike) och Amsterdam (Nederländerna).

4 Vid det möte för avslutande av inspektionen i sökandenas lokaler som hölls den 24 mars 2023 i Fuschl am See informerade kommissionen Red Bulls företrädare om att inspektionen skulle fortsätta i kommissionens lokaler i Bryssel, i syfte att undersöka de kopierade handlingarna och de ytterligare uppgifter som sökandena senare skulle lämna.

5 Inspektionen fortsatte i kommissionens lokaler i Bryssel den 14–20 juni 2023 och den 29 augusti–29 september 2023.

Skriftväxling mellan parterna före antagandet av det angripna beslutet

6 Genom skrivelse av den 25 januari 2024 underrättade kommissionen sökandena om möjligheten att inkomma med en motiverad begäran om ersättning för de ytterligare kostnader som uppkommit till följd av den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel. En handling med rubriken ”Principer för ersättning av ytterligare kostnader vid fortsatta inspektioner i kommissionens lokaler” bifogades denna skrivelse.

7 Den 25 april 2024 ingav sökandena en begäran till kommissionen om ersättning för de ytterligare kostnader som uppkommit till följd av den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel. Genom denna begäran begärde sökandena ersättning för kostnader för resa och logi för

sina anställda och advokater som var närvarande i Bryssel, för dagtraktamenten som betalats ut till dessa anställda samt för samtliga arvoden till deras advokater, inklusive de arvoden som fakturerats av en andra advokatbyrå, utöver den österrikiska advokatbyrå som vanligtvis företrädde dem.

8 Därefter skedde en omfattade skriftväxling mellan sökandena och kommissionen fram till antagandet av det angripna beslutet.

Det angripna beslutet

9 Den 23 oktober 2024 antog kommissionen det angripna beslutet.

10 I det angripna beslutet erinrade kommissionen inledningsvis om sin ståndpunkt och hänvisade till vissa av sina tidigare skrivelser, nämligen att den endast var skyldig att ersätta de ytterligare kostnader som det inspekterade företaget hade haft på grund av att en inspektion fortsatte i kommissionens lokaler, och således inte de kostnader som under alla omständigheter skulle ha uppkommit om inspektionen hade fortsatt i detta företags lokaler, såsom advokatarvoden. Kommissionen tillade att denna ståndpunkt motsvarade det synsätt som följer av domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571, punkt 90).

11 Vad närmare bestämt gäller advokatarvoden har kommissionen, med hänvisning till vissa av sina tidigare skrivelser, erinrat om att Red Bull vid inspektionen i mars 2023 i sina lokaler kontinuerligt hade anlitat advokater för att bistå bolaget, varför de advokatkostnader som uppkommit i samband med den fortsatta inspektionen i Bryssel inte skulle betraktas som ersättningsgilla ytterligare kostnader. Kommissionen angav även att sökandena i vissa av sina skrivelser själva hade medgett att de skulle ha vänt sig till advokater om inspektionen hade fortsatt i deras lokaler. Kommissionen beslutade följaktligen att inte återbetala de advokatarvoden som Red Bull hade begärt.

12 Vad slutligen beträffar de övriga kostnaderna angav kommissionen att den accepterade att ersätta samtliga begärda kostnader på grundval av de belopp som Red Bull hade angett i den Exceltabell som bifogats en av dess tidigare skrivelser.

Parternas yrkanden

13 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet,

– förplikta kommissionen att ersätta samtliga yrkade kostnader, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

14 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

15 Tribunalen ska först pröva det andra yrkandet, som syftar till att tribunalen ska förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader som sökandena har yrkat, och därefter det första yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

Det andra yrkandet, som avser att kommissionen ska förpliktas att ersätta samtliga kostnader som sökandena har yrkat

16 Genom sitt andra yrkande har sökandena yrkat att tribunalen ska förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader som sökandena har yrkat.

17 Det kan konstateras att ett sådant yrkande syftar till att tribunalen ska meddela ett föreläggande mot kommissionen och förplikta den att ersätta sökandena för samtliga kostnader som sökandena har krävt.

18 Det följer emellertid av fast rättspraxis att unionsdomstolen, vid en lagenlighetprövning enligt artikel 263 FEUF, saknar behörighet att utfärda förelägganden mot unionens institutioner, organ och byråer (se dom av den 14 mars 2024, D & A Pharma/kommissionen och EMA, C-291/22 P, EU:C:2024:228, punkt 160 och där angiven rättspraxis).

19 Det andra yrkandet ska följaktligen ogillas på grund av bristande behörighet.

Det första yrkandet om delvis ogiltigförklaring av det angripna beslutet

20 Sökandena har åberopat fyra grunder till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Den första grunden avser att kommissionens vägran att ersätta samtliga kostnader som sökandena har yrkat ersättning för på grund av att det påstods vara oproportionerligt att fortsätta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel, var rättsstridig. Den andra grunden avser bristande motivering. Den tredje grunden avser felaktig rättstillämpning vid tolkningen av begreppet ”ytterligare kostnader” till följd av den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel, i den mening som avses i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571), och en felaktig bedömning av de faktiska omständigheter som ledde till att full ersättning för advokatarvoden nekades. Som fjärde grund har de gjort gällande att deras rätt till försvar har åsidosatts.

21 Det ska inledningsvis påpekas att även om kommissionen i det angripna beslutet vägrade att ersätta sökandena för de advokatarvoden som begärts, gick den ändå med på att betala samtliga övriga kostnader för vilka ersättning begärts i den Exceltabell som Red Bull hade lämnat in, det vill säga kostnaderna för resor och logi för anställda och advokater som var närvarande i Bryssel, samt de dagtraktamenten som denna koncern var tvungen att betala till dessa anställda (se punkt 12 ovan). Av detta följer att det angripna beslutet åtminstone delvis är till sökandenas fördel.

22 Tribunalen erinrar i detta avseende om att en talan om ogiltigförklaring som har väckts av en fysisk eller juridisk person enligt fast rättspraxis endast ska prövas i den mån sökanden har ett berättigat intresse av att rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse förutsätter att själva ogiltigförklaringen av rättsakten kan få rättsverkningar och att utgången av talan således kan medföra en fördel för den person som har väckt den. En sökandes berättigade intresse av att få

saken prövad utgör således det väsentliga och främsta villkoret för att ha rätt att väcka talan vid domstol (se dom av den 15 juni 2023, Shindler m.fl./rådet, C-501/21 P, EU:C:2023:480, punkt 63 och där angiven rättspraxis).

23 När sökandena vid förhandlingen tillfrågades om huruvida de hade ett berättigat intresse av att få saken prövad vad gäller det första yrkandet, hävdade de inledningsvis att nämnda yrkande skulle tolkas så, att de yrkade ogiltigförklaring av det angripna beslutet endast i den mån kommissionen hade vägrat att ersätta sökandena för de advokatarvoden som begärts och korrigerade därefter detta påstående, genom att precisera att de tvärtom yrkade ogiltigförklaring av det angripna beslutet i dess helhet, inbegripet i den del kommissionen hade accepterat att ersätta sökandena för andra kostnader än advokatarvoden.

24 Mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall anser tribunalen att det är nödvändigt att ex officio pröva frågan huruvida sökandena har ett berättigat intresse av att få saken prövad, vad gäller deras yrkande om ogiltigförklaring av det angripna beslutet i dess helhet. Det måste nämligen konstateras att ogiltigförklaringen av det angripna beslutet, i den mån kommissionen har gått med på att ersätta sökandena för andra kostnader än advokatkostnader (se punkt 21 ovan), inte kan medföra en fördel för de sistnämnda som kan ge upphov till ett berättigat intresse av att få saken prövad i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 22 ovan.

25 Härav följer att talan delvis ska avvisas i den del den avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet i den del kommissionen har godtagit att ersätta sökandena för andra kostnader än advokatarvoden.

26 Vad gäller övriga delar av det första yrkandet kommer tribunalen först att pröva sökandenas fjärde grund, därefter den andra grunden och slutligen den första och den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar

27 Sökandena har anfört tre invändningar till stöd för den fjärde grunden.

28 Sökandena har för det första gjort gällande att ett företag fritt kan organisera sitt försvar. De har erinrat om att det framgår av artikel 6.3 c i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950, att var och en som blivit anklagad för brott har rätt att försvara sig personligen eller genom rättegångsbiträde som han själv har utsett. Sökandena har av detta dragit slutsatsen att det inte ankommer på kommissionen att avgöra vad ett företag behöver eller inte för sitt försvar. De har hävdat att det var på grund av den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel som de var tvungna att anlita en andra advokatbyrå. Enligt sökandena har kommissionen, genom att anta en restriktiv tolkning av sin skyldighet att ersätta ytterligare kostnader, fastställt arten och omfattningen av det försvar som det berörda företaget ska välja. Genom att vägra att ersätta dem för de advokatarvoden som uppkommit till följd av den fortsatta inspektionen i Bryssel har kommissionen således begränsat deras frihet att välja det försvar som de anser vara nödvändiga och lämpliga.

29 Sökandena har för det andra hävdat att ”Europeiska unionens budgetlagstiftning” inte är tillämplig på dem, vilket innebär att kommissionen inte kunde hänvisa till denna för att fastställa huruvida de försvarskostnader som de begärde ersättning för var rimliga.

30 För det tredje har sökandena invänt mot kommissionens tillämpning av påstått oproportionerliga beviskrav vad gäller fastställandet av de ytterligare kostnader som uppkommit till följd av den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel. För att visa att fyra anställda vid Red Bull som var närvarande i Bryssel vid den fortsatta inspektionen, men som inte hade begett sig till kommissionens lokaler, faktiskt hade deltagit i denna, krävde kommissionen nämligen att få intyg på heder och samvete, i vilka dessa personer skulle bekräfta att de deltagit i inspektionen. Med hänsyn till de möjliga straffrättsliga följderna av osanna förklaringar på heder och samvete, har sökandena kritiserat kommissionen för att ha uppställt ett så högt beviskrav.

31 Kommissionen har bestritt sökandenas argument och gjort gällande att den första invändningen är ogrundad, att den andra invändningen är verkningslös och att den tredje invändningen är verkningslös och inte kan tas upp till sakprövning.

32 Vad för det första gäller det påstådda åsidosättandet av sökandenas frihet att välja försvar, kan det konstateras att de i praktiken inte på något sätt har hindrats från att fritt organisera sitt försvar vid den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel.

33 Det framgår nämligen av de handlingar som sökandena har ingett inom ramen för förevarande förfarande att de i Bryssel har valt att biträdas av en advokat från den österrikiska advokatbyrån som vanligtvis bistår dem, vilken redan var närvarande vid inspektionen i sökandenas lokaler i Fuschl am See, av en eller flera advokater från en andra advokatbyrå, beroende på den aktuella perioden, och, vissa dagar, av flera av deras anställda. I motsats till vad sökandena har påstått var de för övrigt inte på något sätt tvungna att ge en andra advokatbyrå i uppdrag att företräda dem när inspektionen fortsatte i kommissionens lokaler i Bryssel. Det är nämligen sökandena själva som har beslutat att ge advokatbyrån uppdraget, av skäl som är hänförliga till dem själva.

34 Av det ovan anförda följer att sökandena, i motsats till vad de har påstått, fritt kunde organisera sitt försvar utan att kommissionen blandade sig i en sådan organisation, vilket räcker för att underkänna den fjärde grundens första invändning.

35 Vad för det andra gäller kommissionens påstådda tillämpning av ”unionens budgetlagstiftning” på sökandena, konstaterar tribunalen inledningsvis att även om sökandena i sin ansökan har hänvisat till de ”försvarskostnader” som de har haft, avser denna invändning i själva verket inte de advokatarvoden för vilka ersättning nekats i det angripna beslutet. Det framgår nämligen av skriftväxlingen mellan parterna före antagandet av det angripna beslutet, vilken sökandena har ingett inom ramen för förevarande förfarande, att även om kommissionen hänvisade till ”unionens budgetlagstiftning”, eller till och med tillämpade den, var det endast med avseende på resekostnader, kostnader för logi och schablonersättning för vilka ersättning hade godtagits, men inte med avseende på advokatarvoden.

36 Av detta följer att förevarande invändning i huvudsak riktar sig mot det angripna beslutet i den del det innebär ett godtagande av att ersätta sökandena för andra kostnader än advokatarvoden, varför den inte kan tas upp till sakprövning av de skäl som anges i punkterna 21–25 ovan.

37 Vad för det tredje gäller kommissionens påstådda införande av oproportionerliga beviskrav på sökandena vad gäller fastställandet av de uppkomna kostnaderna, konstaterar tribunalen inledningsvis att denna invändning inte heller avser advokatarvoden, för vilka ersättning nekades i det angripna beslutet. De intyg på heder och samvete som kommissionen påstår sig ha krävt har nämligen ingetts för att visa att fyra av Red Bulls anställda, som inte var närvarande i denna

institutions lokaler, befann sig i Bryssel för att de skulle kunna delta i den fortsatta inspektionen och följaktligen för att de resekostnader, kostnader för logi och schablonersättning som sökandena ådragit sig för detta ändamål skulle kunna ersättas.

38 Av detta följer att förevarande invändning riktar sig mot det angripna beslutet i den del det innebär ett godtagande av att ersätta sökandena för andra kostnader än advokatarvoden, varför den inte kan tas upp till sakprövning av de skäl som anges i punkterna 21–25 ovan.

39 Det ska under alla omständigheter konstateras att det framgår av de handlingar som sökandena har ingett inom ramen för förevarande förfarande att det är sökandena som själva har föreslagit kommissionen att förete de omtvistade intygen. Sökandena kan följaktligen inte klandra kommissionen för att ha ålagt dem oproportionerliga beviskrav. Den omständigheten att kommissionen, på grundval av enbart fakturor, vägrade att ersätta kostnaderna för resor och logi för de fyra Red Bullanställda som inte infunnit sig i dess lokaler och att den krävde ytterligare bevisning för att deras närvaro i Bryssel berodde på att inspektionen fortsatte kan inte heller kritiseras och utgör inte ett oproportionerligt beviskrav, i motsats till vad sökandena har hävdat. Av detta följer att förevarande invändning under alla omständigheter saknar grund.

40 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden, eftersom den i vissa delar inte kan leda till bifall för överklagandet och i övriga delar inte kan tas upp till sakprövning.

Den andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

41 Till stöd för den andra grunden, avseende att kommissionen åsidosatte sin motiveringsskyldighet, har sökandena i huvudsak åberopat två invändningar.

42 Sökandena har för det första kritiserat kommissionen för att den i det angripna beslutet hänvisade till den skriftväxling med dem som skedde innan nämnda beslut antogs. Enligt sökandena borde alla de överväganden som föranledde kommissionen att delvis avslå deras begäran om återbetalning tydligt ha angetts i själva texten i det angripna beslutet, för att de skulle kunna förstå de skäl som låg till grund för kommissionens yrkanden och för att tribunalen skulle kunna utöva sin prövningsrätt. Eftersom så inte är fallet har sökandena hävdat att kommissionen har åsidosatt motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF.

43 Sökandena har för det andra gjort gällande att det motscenario som kommissionen använde som jämförelse för att beräkna de ersättningsgilla ytterligare kostnaderna, inom ramen för vilket kommissionen utgick från antagandet att sökandena skulle ha anlitat advokater kontinuerligt om inspektionen hade fortsatt i deras lokaler i stället för i kommissionens lokaler i Bryssel, är obegripligt och inte utgör en tillräcklig motivering. För att fastställa detta motscenario grundade sig kommissionen på en mening som valts selektivt i en skrivelse från sökandena, i vilken sökandena hade angett att om inspektionen hade fortsatt i deras lokaler, skulle de endast ha anlitat advokater i enstaka fall.

44 Sökandena har tillagt att det motscenario som kommissionen använde är oprecist. Kommissionen har nämligen inte förklarat varför den valde det sistnämnda bland de många möjliga alternativen och har inte definierat detta på ett tillräckligt sätt. Kommissionen har inte heller preciserat på vilket sätt en sådan inspektion ska fortsätta, det vill säga inspektionens längd, antalet anställda som tjänstgör eller de arbetstider som ska följas. I avsaknad av sådana uppgifter kan kommissionen inte vara säker på att ha använt det ”skäliga” motscenariot för att beräkna de

ytterligare ersättningsgilla kostnaderna och kan inte bestrida det motscenario som sökandena valt för att fastställa de kostnader som de har åsamkats. Under alla omständigheter anser sökandena att det motscenario som kommissionen använde endast är hypotetiskt. Sökandena har även påstått att kommissionen valde det alternativ som var mest fördelaktigt för kommissionen.

45 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.

46 Enligt fast rättspraxis ska den motivering som krävs enligt artikel 296 andra stycket FEUF vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Kravet på motivering ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se dom av den 23 januari 2025, Neos/Ryanair och kommissionen, C-490/23 P,EU:C:2025:32, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

47 Det ska även erinras om att motiveringsskyldigheten utgör ett grundläggande formkrav som ska särskiljas från frågan huruvida motiveringen är välgrundad, vilken hör till frågan om den omtvistade rättsaktens lagenlighet (dom av den 2 april 1998, kommissionen/Sytraval och Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 67, och dom av den 7 mars 2002, Italien mot kommissionen, C-310/99, EU:C:2002:143, punkt 48). Motiveringen av ett beslut består nämligen i att det formellt anges vilka skäl beslutet grundar sig på. Om dessa skäl innehåller felaktigheter, inverkar detta på beslutets lagenlighet i materiellt hänseende, men inte på motiveringen av beslutet, som kan vara tillräcklig trots att den innehåller felaktiga skäl (se dom av den 10 juli 2008, Bertelsmann och Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 181).

48 I förevarande fall framgår det av det angripna beslutet att kommissionen genom denna rättsakt har uttalat sig om sökandenas begäran om ersättning för de ytterligare kostnader som uppkommit för dem till följd av den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel.

49 Det ska närmare bestämt konstateras att kommissionen i den inledande delen av det angripna beslutet har erinrat om sin praxis enligt vilken den, såsom den redan har angett i sin tidigare skriftväxling med sökandena, ersätter det inspekterade företagets ytterligare kostnader som uppkommit enbart på grund av att inspektionen fortsätter i dess lokaler. Kommissionen har även förklarat att den således inte ersätter de kostnader som ett sådant företag skulle ha haft under alla omständigheter om inspektionen hade fortsatt i dess egna lokaler och preciserade att den anser att så är fallet med advokatarvoden.

50 Med tillämpning av dessa principer på sökandenas begäran om ersättning förklarade kommissionen därefter, i punkt 1 i det ifrågasatta beslutet, med rubriken ”[A]dvokatkostnader”, att den beslutade att inte ersätta de advokatarvoden för vilka Red Bull krävde full ersättning av följande två skäl: för det första på grund av att Red Bull kontinuerligt biträddes av advokater vid inspektionen i dess lokaler i mars 2023, vilket innebar att advokatkostnaderna inte var ytterligare

kostnader till följd av den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel, och för det andra på grund av att Red Bull i sin tidigare skriftväxling hade medgett att det skulle ha anlitat advokater om inspektionen hade fortsatt i dess lokaler.

51 När det gäller övriga kostnader angav kommissionen i punkt 2 i det angripna beslutet, med rubriken ”[A]ndra kostnader”, att den accepterade att ersätta de kostnader som sökandena begärt, i enlighet med vad som överenskommits i skriftväxlingen med sökandena.

52 Det ifrågasatta beslutet innehåller slutligen, i punkt 3, med rubriken ”[S]ammanfattning”, en sammanfattande tabell över de olika kostnader som sökandena har begärt ersättning för. I denna tabell anges vid sidan av var och en av de fyra kostnadsposterna, nämligen resekostnader, logi, dagtraktamenten och advokatkostnader, det belopp som kommissionen godtar att ersätta.

53 Av detta följer att det av det angripna beslutet klart, detaljerat och otvetydigt framgår hur kommissionen har resonerat, så att sökandena kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att tribunalen ges möjlighet att utföra sin prövning i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 46 ovan, med följd att beslutet är tillräckligt motiverat och således uppfyller kraven i artikel 296 andra stycket FEUF.

54 Det ska dessutom konstateras att det framgår av förevarande talan att sökandena har haft möjlighet att bestrida att det angripna beslutet är välgrundat, och närmare bestämt beslutet att inte ersätta dem för samtliga advokatkostnader, vilket visar att de, även om de inte instämmer med dessa, har kunnat förstå de skäl som ligger till grund för kommissionens slutsatser i det angripna beslutet.

55 Inget annat argument som sökandena har anfört kan påverka huruvida motiveringen av det angripna beslutet är tillräcklig.

56 Vad för det första gäller den invändning som avser kommissionens hänvisningar i det angripna beslutet till skriftväxlingen innan beslutet antogs, konstaterar tribunalen, i motsats till vad sökandena har påstått, att samtliga överväganden som föranledde kommissionen att delvis avslå deras ansökan om återbetalning tydligt anges i själva texten i det angripna beslutet, såsom framgår av punkterna 49 och 50 ovan.

57 Den skriftväxling som ägde rum med sökandena innan det angripna beslutet antogs utgör dessutom det sammanhang i vilket beslutet ingår. I enlighet med den rättspraxis som anges i punkt 46 ovan kan den beaktas för att avgöra huruvida kommissionen i förevarande fall har iakttagit sin motiveringsskyldighet.

58 Sökandena kan följaktligen inte klandra kommissionen för att den i det angripna beslutet hänvisade till den tidigare skriftväxlingen med dem.

59 Vad för det andra gäller invändningen att det motscenario som kommissionen använde som jämförelse för att beräkna de ytterligare ersättningsgilla kostnaderna var obegripligt och otillräckligt motiverat, konstaterar tribunalen att det framgår av det angripna beslutet att detta motscenario beskrivs som att det motsvarar antagandet att inspektionen hade fortsatt i sökandenas lokaler.

60 I det angripna beslutet förklarade kommissionen nämligen att den beslutade att ersätta sökandena för de kostnader som uppkommit enbart på grund av den fortsatta inspektionen i dess lokaler i Bryssel, med undantag för de kostnader som de skulle ha haft under alla omständigheter om inspektionen hade fortsatt i deras egna lokaler. Vad gäller advokatkostnaderna har kommissionen preciserat att de inte utgör sådana ytterligare kostnader, eftersom de under alla omständigheter skulle ha uppkommit om inspektionen hade fortsatt i sökandenas lokaler.

61 Härav följer, i motsats till vad sökandena har påstått, att detta motscenario beskrivs på ett tillräckligt begripligt och motiverat sätt i det angripna beslutet.

62 Det ska även påpekas att ett sådant motscenario per definition är hypotetiskt, vilket sökandena själva har medgett, eftersom inspektionen i själva verket fortsatte i kommissionens lokaler i Bryssel. Det kan följaktligen inte krävas av kommissionen att den definierar det ”skäliga” motscenariot eller att den i det angripna beslutet lägger fram mer konkreta detaljer om detta scenario.

63 Slutligen kan det konstateras att frågan om vilket som skulle vara det mest sannolika eller ”skäliga” motscenariot omfattas av frågan huruvida det angripna beslutet är välgrundat och är således verkningslös inom ramen för en grund avseende bristande motivering, såsom framgår av den rättspraxis som anges i punkt 47 ovan. Sökandenas argument som syftar till att visa att de skulle ha kunnat säkerställa en fullständig intern uppföljning av inspektionen om den hade fortsatt i deras lokaler eller att det motscenario som kommissionen använde skulle vara felaktigt eller mest fördelaktigt för denna institution är följaktligen, eftersom de avser frågan huruvida det angripna beslutet är välgrundat, och inte dess motivering, verkningslösa inom ramen för förevarande grund.

64 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden, utan att det är nödvändigt att vidta en åtgärd för processledning enligt artikel 89.3 d i tribunalens rättegångsregler, vilken sökandena har yrkat.

Den första grunden: Huruvida beslutet att neka ersättning för ytterligare kostnader var rättsstridigt på grund av att det var oproportionerligt att fortsätta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel

65 Sökandena har gjort gällande att kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 FEUF genom att besluta att fortsätta inspektionen i dess lokaler i Bryssel. Enligt sökandena har nämligen den fortsatta inspektionen i Bryssel varken bidragit till inspektionens effektivitet eller gjort det möjligt att undvika en alltför stor inblandning i Red Bulls verksamhet. En sådan fortsättning har dessutom tagit orimligt lång tid och behövdes endast på grund av att kommissionen begärde in uppgifter i klump, utan någon föregående undersökning av deras relevans och utan föregående sortering, för en total volym på 16,6 terabyte. Enligt sökandena var den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel i sig oproportionerlig och gav upphov till de höga kostnader för vilka de begärde ersättning. Sökandena har av detta dragit slutsatsen att kommissionens vägran att ersätta samtliga begärda kostnader därför är rättsstridig.

66 Kommissionen har bestritt sökandenas argument och gjort gällande att den första grunden inte kan tas upp till sakprövning.

67 Det ska härvidlag påpekas att enligt fast rättspraxis ska, när det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan, den åtgärd väljas som är minst ingripande och de vållade olägenheterna får inte vara orimliga i förhållande till de eftersträvade målen (dom av den 8 mars 2007, France Télécom/kommissionen, T-339/04, EU:T:2007:80, punkt 117, och dom av den 25 november 2014, Orange/kommissionen, T-402/13, EU:T:2014:991, punkt 22).

68 I förevarande fall kan det konstateras att de argument som sökandena har anfört till stöd för sin första grund avser kommissionens beslut att fortsätta inspektionen i dess lokaler och inte det angripna beslutet inom ramen för förevarande förfarande.

69 Även om sökandena har klagat över att det enligt dem var oproportionerligt att fortsätta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel, har de inte på något sätt förklarat på vilket sätt det angripna beslutet i sig skulle vara oproportionerligt. Även om den första grunden avser ett påstått åsidosättande av proportionalitetsprincipen, syftar de argument som sökandena har anfört i detta avseende med andra ord inte till att visa att det angripna beslutet går utöver vad som var lämpligt och nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvades med antagandet av beslutet, det vill säga att fastställa de ytterligare kostnader som uppkommit enbart på grund av att inspektionen fortsatte i kommissionens lokaler i Bryssel, och att det därför var motiverat för kommissionen att ersätta denna.

70 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grunden, eftersom den är verkningslös, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida den kan tas upp till sakprövning, vilket kommissionen har bestritt, eller att, med stöd av artikel 89.3 d i rättegångsreglerna, vidta den åtgärd för processledning som sökandena har begärt.

Den tredje grunden: Felaktig rättstillämpning vid tolkningen av begreppet ”ytterligare kostnader” i den mening som avses i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P), samt oriktig bedömning

71 Den tredje grunden avser i huvudsak att kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av begreppet ”ytterligare kostnader” i den mening som avses i punkt 90 i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571), och att kommissionen gjorde en oriktig bedömning när den beslutade att inte bevilja full ersättning för de advokatarvoden som sökandena begärt.

72 Vad gäller den påstådda felaktiga rättstillämpningen har sökandena gjort gällande att kommissionens ståndpunkt att advokatarvodena i princip inte utgör ”ytterligare kostnader” i den mening som avses i punkt 90 i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571), på grund av att dessa även skulle ha uppkommit om inspektionen hade fortsatt i sökandenas lokaler, saknar grund. En sådan tolkning av begreppet ”ytterligare kostnader” skulle vara alltför restriktiv och strida mot ovannämnda dom.

73 Vad gäller den påstådda felaktiga bedömningen har sökandena förklarat att den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler har medfört betydande svårigheter för dem, eftersom de inte har någon etablering i Bryssel och inte har kunnat skicka sin nyckelpersonal där under en lång tid. Med hänsyn till dessa svårigheter tvingades sökandena att anlita ytterligare en advokatbyrå med kontor på plats, utöver den österrikiska advokatbyrå som vanligtvis bistår dem. Att anlita dessa ytterligare advokater medförde ytterligare kostnader som skulle ha kunnat undvikas om

inspektionen hade fortsatt i sökandenas lokaler, eftersom en sådan inspektion i så fall inte skulle ha pågått så länge. Enligt sökandena utgör de arvoden som faktureras av dessa advokater således i sin helhet ”ytterligare kostnader”.

74 Sökandena har nämligen påstått att om inspektionen hade fortsatt i deras lokaler skulle de, för att kunna följa upp inspektionen, ha förfogat över nödvändig flerspråkig personal som var tillräckligt utbildad i rättsligt hänseende och som de däremot inte kunde mobilisera i Bryssel. Denna personal hade kunnat placeras vid inspektionen enligt ett rotationssystem, vilket innebar att sökandena helt och hållet internt hade kunnat följa upp inspektionen och att de inte längre behövde anlita advokater annat än vid enstaka tillfällen.

75 Sökandena har slutligen i andra hand tillagt att om deras argument inte godtas, ska det under alla omständigheter anses att de kostnader som uppkommit för att anlita den andra advokatbyrån utgör ”ytterligare kostnader”, eftersom denna inte skulle ha anlitats om inspektionen hade fortsatt i deras lokaler.

76 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.

77 Det framgår av domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571), att kommissionens möjlighet att med stöd av artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 fortsätta sin kontroll av ett företags räkenskaper och andra affärshandlingar i sina lokaler i Bryssel är villkorad av att en sådan fortsatt kontroll inte innebär något åsidosättande av rätten till försvar och inte heller utgör ett ytterligare ingrepp i de berörda företagens rättigheter än vad som är en naturlig följd av en inspektion i dessa företags lokaler. Ett sådant åsidosättande skulle emellertid kunna konstateras om den fortsatta kontrollen i kommissionens lokaler i Bryssel skulle medföra ytterligare kostnader för det företag som är föremål för undersökningen och som uppstår enbart på grund av denna fortsatta verksamhet. Av detta följer att när den sistnämnda kontrollen kan medföra sådana kostnader kan kommissionen endast vidta sådana åtgärder om den godtar att ersätta dessa kostnader när det berörda företaget lämnar in en vederbörligen motiverad begäran härom.

78 I förevarande fall uppkommer frågan huruvida kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning eller en oriktig bedömning, såsom sökandena har hävdat, genom att vägra att ersätta sökandena för samtliga advokatarvoden som de haft för de tjänster som utförts i samband med den inspektion som genomfördes i kommissionens lokaler i Bryssel.

79 När det gäller den påstådda felaktiga rättstillämpningen ska det erinras om att kommissionen i det angripna beslutet, mot bakgrund av den tidigare skriftväxlingen med sökandena, tolkade begreppet ”ytterligare kostnader” i den mening som avses i punkt 90 i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571), så, att det i princip inte omfattade advokatarvoden i samband med att inspektionen fortsatte i dess lokaler, eftersom det enligt kommissionen rör sig om kostnader som det berörda företaget skulle ha haft under alla omständigheter om inspektionen hade fortsatt i företagets lokaler.

80 I detta avseende framgår det av punkt 90 i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571) (se punkt 77 ovan), att två kriterier måste vara uppfyllda för att vissa kostnader ska kunna kvalificeras som ”ytterligare kostnader … som uppstår enbart på grund av [en fortsatt inspektion i kommissionens lokaler i Bryssel]”.

81 För det första ska det således prövas huruvida de kostnader för vilka sökandena har begärt ersättning kan kvalificeras som ”ytterligare” mot bakgrund av denna rättspraxis.

82 Av användningen av adjektivet ”ytterligare” kan slutsatsen dras att de kostnader som avses är sådana kostnader som utgör ett tillägg till det tidigare, väl underbyggda och faktiska, riktmärket, vilket utgör en inspektion såsom den har ägt rum i det berörda företagets lokaler. Det måste således röra sig om kostnader som tillkommer utöver de kostnader som skulle ha uppkommit vid en inspektion i det berörda företagets lokaler.

83 I motsats till vad klagandena har gjort gällande skulle domstolen, om den avsåg att hänvisa till samtliga kostnader som uppkommit för det företag som kommissionen skulle ersätta till följd av beslutet att fortsätta inspektionen i dess lokaler, i punkt 90 i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571), inte ha använt adjektivet ”ytterligare”, vilket förutsätter att det rör sig om andra kostnader än de som företaget skulle ha haft om inspektionen hade fortsatt i dess lokaler.

84 Det ska även påpekas att adjektivet ”ytterligare”, som används av domstolen, inte kräver att det visas att de kostnader som uppkommit är oproportionerliga eller överdrivna, utan endast att sådana kostnader är ytterligare i förhållande till de kostnader som skulle ha uppkommit om inspektionen hade fortsatt i det berörda företagets lokaler.

85 För det andra ska det prövas huruvida de kostnader för vilka sökandena har begärt ersättning kan kvalificeras som uppkomna ”enbart på grund av” den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler, fortfarande mot bakgrund av domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

86 Av användningen av uttrycket ”enbart på grund av” i punkt 90 i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571), kan slutsatsen dras att det krävs ett exklusivt orsakssamband mellan, å ena sidan, de kostnader som avses och, å andra sidan, den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler, vilket sökandena för övrigt har medgett i repliken.

87 Härav följer att de kostnader som avses är de kostnader som uppkommit enbart på grund av den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler, vilket innebär att de kostnader som under alla omständigheter skulle ha uppkommit om inspektionen hade fortsatt i det berörda företagets lokaler inte ska beaktas.

88 Vad särskilt gäller advokatarvodena följer det av det ovan anförda att endast ”ytterligare” arvoden, som inte uppkommit i samband med en inspektion i det berörda företagets lokaler och som uteslutande har samband med den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler, kan kvalificeras som ”ytterligare kostnader” i den mening som avses i punkt 90 i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

89 Det ska i detta hänseende konstateras att valet att anlita advokater vid en inspektion som kommissionen genomför med stöd av artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 ingår i det berörda företagets försvarsstrategi, eftersom nämnda bestämmelse inte ålägger företaget att låta sig biträdas av advokater (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2012, Koninklijke Wegenbouw Stevin/kommissionen, T-357/06, EU:T:2012:488, punkt 226). Av detta följer att om det berörda företaget beslutar att anlita advokater att bistå det under en sådan inspektion, ändrar inte den omständigheten att inspektionen fortsätter i kommissionens lokaler på något sätt kostnaderna för advokatarvoden. För ett sådant företag som hade beslutat att låta

sig bistås av advokater vid en sådan inspektion, om kommissionen beslutar att fortsätta inspektionen i sina lokaler, utgör advokatarvodet för denna inspektion i allmänhet inte ytterligare kostnader, eftersom de tjänster som advokater ska utföra i princip är desamma, oberoende av platsen för inspektionen. Eftersom dessa tjänster även skulle ha tillhandahållits om inspektionen hade fortsatt i det berörda företagets lokaler, har de advokatarvoden som hänför sig till denna i princip inte något exklusivt orsakssamband med den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler.

90 Eftersom sökandena i förevarande fall valde att låta sig biträdas av advokater vid den inspektion som genomfördes i deras lokaler, har det inte visats att det finns ett exklusivt orsakssamband mellan den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel och arvodet för de advokater som bistått dem under inspektionen.

91 Mot bakgrund av sökandenas försvarsstrategi är kommissionens tolkning av begreppet ”ytterligare kostnader”, som i princip utesluter de advokatarvoden som fakturerats för de tjänster som utförts i samband med en fortsatt inspektion i kommissionens lokaler, eftersom dessa även skulle ha uppkommit om inspektionen hade fortsatt i sökandenas lokaler, följaktligen varken ogrundad eller oförenlig med domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571), i motsats till vad sökandena har gjort gällande.

92 Tribunalen konstaterar dessutom, i motsats till vad sökandena har hävdat, att kommissionens tolkning av begreppet ”ytterligare kostnader” inte heller är restriktiv, bland annat mot bakgrund av domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

93 Det framgår nämligen av det angripna beslutet, läst mot bakgrund av skriftväxlingen med sökandena, att kommissionen inte kategoriskt utesluter att vissa advokatarvoden kan betraktas som ”ytterligare kostnader”. Kommissionen kräver endast att det berörda företaget visar att de advokattjänster som avses med de arvoden för vilka företaget begär ersättning inte hade tillhandahållits om inspektionen hade fortsatt i företagets lokaler, vilket inte är orimligt. Det framgår nämligen av punkt 90 i domen av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen (C-606/18 P, EU:C:2020:571), att kommissionen ska ersätta ytterligare kostnader när det berörda företaget lämnar in en ”vederbörligen motiverad” begäran om detta till kommissionen.

94 Av det ovan anförda följer att sökandena inte har lyckats visa att kommissionens tolkning av begreppet ”ytterligare kostnader” i det angripna beslutet utgjorde en felaktig rättstillämpning.

95 Vad gäller den påstådda oriktiga bedömningen ska det inledningsvis påpekas att sökandena, under det förfarande som föregick antagandet av det angripna beslutet, endast begärde att kommissionen skulle ersätta samtliga advokatarvoden som de hade haft i samband med den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler, med stöd av scenariot med en fullständig intern uppföljning av inspektionen, om inspektionen hade fortsatt i deras lokaler, av deras flerspråkiga personal med tillräcklig juridisk utbildning. Eftersom det i detta scenario enligt sökandena inte skulle ha uppkommit någon advokatarvode tack vare denna fullständiga interna uppföljning, har sökandena hävdat att de advokatarvoden som är knutna till den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel i sin helhet utgör ”ytterligare kostnader” som kommissionen ska ersätta.

96 Det ska i detta hänseende för det första konstateras att scenariot med fullständig intern uppföljning av inspektionen inte motsvarar genomförandet av inspektionen i sökandenas lokaler, som sökandena var föremål för i mars 2023, där de, såväl i Fuschl am See som i Amsterdam och i Paris, kontinuerligt biträddes av advokater. I detta sammanhang har sökandena, såsom kommissionen med rätta har påpekat, inte med giltig verkan visat att de, efter det att de låtit sig biträdas av advokater under hela den tid som inspektionen pågick, skulle ha kunnat organisera sig på ett sådant sätt att de fullt ut internt kunde följa upp inspektionen om den hade fortsatt i deras lokaler.

97 Sökandena har vidare hävdat att deras anställda på ett självständigt sätt skulle ha kunnat följa upp inspektionen om den hade fortsatt i deras lokaler, men de har inte på något sätt förklarat varför de inte använde sig av dessa anställda för att faktiskt följa inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel, vare sig på plats eller på distans, bland annat genom att tillämpa ett rotationssystem. Tribunalen konstaterar att även om vissa av sökandenas anställda var närvarande i Bryssel, begav de sig inte ens till kommissionens lokaler. Denna omständighet bekräftar kommissionens ståndpunkt att en fullständig intern uppföljning av inspektionen inte var rimlig, vilket innebär att sökandena skulle ha begärt att advokater skulle närvara om inspektionen hade fortsatt i deras lokaler.

98 Slutligen ska det även påpekas att sökandena själva vid flera tillfällen, såväl i skriftväxlingen med kommissionen före antagandet av det angripna beslutet som i förevarande förfarande, har medgett att de, åtminstone vid enstaka tillfällen, skulle ha anlitat advokater om inspektionen hade fortsatt i deras lokaler. Sökandena kan således inte, utan att motsäga sig själva, påstå att de skulle ha säkerställt en fullständig intern uppföljning av inspektionen, utan hjälp av advokater, om inspektionen hade fortsatt på plats.

99 Kommissionen gjorde följaktligen inte någon oriktig bedömning när den i det angripna beslutet, tolkad mot bakgrund av den tidigare skriftväxlingen med sökandena, fann att premissen för en fullständig intern uppföljning av inspektionen, om den hade fortsatt i sökandenas lokaler, som sökandena grundade sig på för att begära full ersättning för advokatarvoden i samband med den fortsatta inspektionen i kommissionens lokaler, inte var rimlig och underkände den. Det ska för övrigt påpekas att kommissionen aldrig har påstått att graden av advokatbistånd skulle ha varit lika omfattande under hela inspektionen om den hade fortsatt i sökandenas lokaler. Kommissionen har endast ansett att sökandena i en sådan situation åtminstone i viss utsträckning skulle ha fortsatt att låta sig biträdas av advokater.

100 Vad slutligen gäller sökandenas andrahandsargument att de kostnader som uppkommit till följd av att den andra advokatbyrån anlitats åtminstone ska betraktas som ”ytterligare kostnader”, konstaterar tribunalen att sökandena under det förfarande som föregick antagandet av det angripna beslutet aldrig försökte visa att endast vissa advokatarvoden var ersättningsgilla och aldrig begärde delvis ersättning för sådana arvoden. Trots att kommissionen uttryckligen hade anmodat dem att, för att bedöma huruvida de advokatarvoden för vilka ersättning begärts delvis kunde anses utgöra ”ytterligare kostnader”, tillhandahålla ”en fullständig beskrivning av advokatarvodena, inbegripet advokaternas namn, de timmar som utförts, den tillämpliga timtaxan, en beskrivning av de råd som tillhandahållits och en motivering till att rådgivningen endast tillhandahållits för den fortsätta inspektionen och inte för varje inspektion som genomförts på plats”. Sökandena, som alltid har vidhållit sin ståndpunkt som enbart avser full ersättning för det begärda advokatarvodet, har aldrig lämnat någon sådan beskrivning till kommissionen.

101 Under dessa omständigheter kan kommissionen inte klandras för att i det angripna beslutet inte ha beviljat sökandena delvis ersättning för sina advokatarvoden, såsom de som uppkommit för att anlita en andra advokatbyrå med säte i Bryssel.

102 Det ska för övrigt påpekas att sökandena under förevarande förfarande, som svar på såväl tribunalens skriftliga som muntliga frågor, uttryckligen har bekräftat att de endast yrkade full ersättning för de advokatarvoden som de begärt från kommissionen och inte kunde nöja sig med en delvis ersättning för dessa.

103 Av det ovan anförda följer att det argument som sökandena har åberopat i andra hand, inom ramen för vilket de har gjort gällande att vissa av de advokatarvoden som de har haft åtminstone ska betraktas som ”ytterligare kostnader”, ska anses sakna grund och underkännas, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida detta argument kan tas upp till sakprövning, vilket kommissionen har bestritt.

104 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden. Talan ska således ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

105 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökandena har tappat målet och ska därför förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen som sammanträder med fem domare)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Red Bull GmbH, Red Bull France SASU och Red Bull Nederland BV ska ersätta rättegångskostnaderna.

Buttigieg Schwarcz Kancheva

Tichy-Fisslberger Bestagno

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 22 april 2026.

Underskrifter